جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۳۱۲ | پنج‌شنبه ۲۶ بهمن ۱۳۹۶ | ۲۸ جمادی‌الاول ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۲:۱۸ |
غروب آفتاب: ۱۷:۴۶ | اذان مغرب: ۱۸:۰۴ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۶ | اذان صبح فردا: ۰۵:۲۶ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۵۰ |

خبر

نقد میرشکاک بر رمان «برادر انگلستان»

اولین بار است قزوه را شش‌دانگ قبول می‌کنم

یوسفعلی میرشکاک در نشست نقد رمان «برادر انگلستان» گفت: اولین بار است قزوه را به صورت شش‌دانگ قبول می‌کنم، نه به عنوان شاعر بلکه به عنوان فردی که باری را از دوش من برداشته است.

میرشکاک در نشست نقد و بررسی رمان «برادر انگلستان» نوشته علیرضا قزوه که روز گذشته در حوزه هنری برگزار شد، اظهار داشت: روزی به امیرخانی گفتم سال‌ها در ذهنم بود تا رمانی بنویسم که پرسشی را پاسخ دهد که اگر هویت بسیجی در امریکا گیر افتاد یا جامعه ما امریکاییزه شد، بسیجی باید چه کار کند؟ در این صورت است که اگر بسیجی مانده بودیم باید تصمیم بگیریم که سازش نخواهیم کرد و درنهایت کشته می‌شویم. وی در ادامه ضمن اشاره به آثار مزینانی اظهار داشت: رمان‌هایی که مزینانی نوشت، من را از مرور تاریخ سالیان قبل از انقلاب آزاد کرد و رمان علیرضا قزوه خیال مرا از این باب راحت کرد که دیگر نمی‌خواهیم مقاله اعتراض بنویسیم. قزوه توانسته رندانه بنویسد. این رندانگی را مخاطب به راحتی متوجه می‌شود، مگر جزو اشیا باشد که ملتفت نشود.

میرشکاک با بیان اینکه قطار در همه جا هست، چه خواب چه بیداری و قطار اندک اندک نماد و هویت این قوم شده، تصریح کرد: فکر نمی‌کردم علیرضا قزوه هیچ وقت به مسائل اینچنینی که در رمان آمده بیندیشد، چون او یا مدیر بود یا رایزن، هرگز فکر نمی‌کردم رمان بنویسد. این شاعر با اشاره به این سخن که مزینانی، امیرخانی و قزوه سه شاعری هستند که رمان نوشته‌اند، باقی شاعران هم اگر بنویسند من قول می‌دهم آثارشان را بخوانم، اظهار داشت: حیرت‌انگیز این است که امیدوارم این رمان خواننده پیدا کند چرا که خیلی‌ها را به اندیشیدن از مسائل جزئی و کلی آسوده‌خاطر خواهد کرد. محال است فردی بدون اندیشیدن به وجوه مختلف چنین مطالبی برسد و آن را مکتوب کند. در عالم قصه‌نویسی، کوته‌بینی حاکم است، همچون شعر و سایر هنرها، اما من کتاب را قضاوت می‌کنم نه نویسنده را.

میرشکاک اضافه کرد: هر جای رمان که رسیدم می‌ترسیدم مبادا خود حادثه مرا گرفته باشد، از این رو دست کم برای قضاوت آن دو بار رمان را خواندم.

مدیرکل دیپلماسی عمومی وزارت امور خارجه:

«هیسپان‌تی‌وی» در قلب و فکر آزادیخواهان امریکای لاتین جای دارد

مدیرکل دیپلماسی عمومی وزارت امور خارجه با بیان اینکه به رغم محدودیت‌های بسیاری که هیسپان‌تی‌وی در سال‌های اخیر داشته خوشبختانه توانسته نفوذ خوبی در قلب و فکر مردم آزادیخواه امریکای لاتین پیدا کند، گفت: امروز شاهد هستیم هیسپان‌تی‌وی از نیکاراگوئه و برزیل گرفته تا آرژانتین، شیلی، مکزیک، گواتمالا و حتی کشورهای کارائیب توانسته اثرگذاری خود را داشته باشد.

علی پاکدامن مدیرکل دیپلماسی عمومی وزارت امور خارجه با اشاره به جایگاه هیسپان‌تی‌وی در امریکای لاتین اظهار کرد: هیسپان‌تی‌وی یکی از تلویزیون‌های موفق ما در حوزه امریکای لاتین است. وی افزود: باید به این موضوع توجه کرد که در امریکای لاتین انحصار خبری در دستان شبکه‌های وابسته به امپریالیسم بوده و شمار رسانه‌های آزاد بسیار اندک است. مدیرکل دیپلماسی عمومی وزارت امور خارجه با بیان اینکه به رغم محدودیت‌های بسیاری که هیسپان‌تی‌وی در سال‌های اخیر داشته است، خوشبختانه توانسته نفوذ خوبی در قلب و فکر مردم آزادیخواه امریکای لاتین پیدا کند، گفت: امروز شاهد هستیم هیسپان‌تی‌وی از نیکاراگوئه و برزیل گرفته تا آرژانتین، شیلی، مکزیک، گواتمالا و حتی کشورهای کارائیب توانسته اثرگذاری خود را داشته باشد.

«به وقت شام» به برلین می‌رود

فیلم سینمایی «به وقت شام» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا در بازار فیلم جشنواره برلین روی پرده می‌رود.

«به وقت شام» تازه‌ترین اثر ابراهیم حاتمی‌کیا با نام بین‌المللی (Damascus Time) در اولین نمایش خارجی خود در بازار فیلم جشنواره برلین به نمایش درخواهد آمد. زمان اکران فیلم «به وقت شام» شنبه، ۱۷ فوریه (۲۸ بهمن ۱۳۹۶) ساعت ۱۹:۳۰ به وقت برلین خواهد بود. پوستر خارجی این فیلم سینمایی نیز توسط خانه طراحان انقلاب اسلامی طراحی و اجرا شده است. هادی حجازی‌فر و بابک حمیدیان بازیگران اصلی این فیلم هستند و به همراه آنها، جمعی از بازیگران مطرح سوری و لبنانی نیز در آن ایفای نقش می‌کنند. «به وقت شام» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا و تهیه‌کنندگی محمد خزاعی، جدیدترین محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که در سی وششمین جشنواره فیلم فجر رونمایی و موفق به دریافت سه سیمرغ بهترین کارگردانی، بهترین صداگذاری و بهترین موسیقی متن شد.

سفر به ایران برای توریست‌های خارجی ارزان‌تر می‌شود

اقامت در خانه‌های سنتی برای توریست‌ها فقط شبی ۲۰ دلار

■ محمد صادقی

توریست‌های خارجی در واحدهای بوم‌گردی بین ۱۵ تا ۲۰ دلار برای هر شب اقامت پرداخت خواهند کرد؛ قیمت‌هایی پایین برای جذب گردشگرانی که حضور در طبیعت ایران و سرزدن به شهرهای کوچک و روستاها را به حضور در شهرهای بزرگ و هتل‌های چند ستاره ترجیح می‌دهند.

روز گذشته و در حاشیه نشست هیئت دولت، علی اصغر مونسان، رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، درباره توسعه بوم‌گردی در ایران، گفت: یکی از اقدامات خوبی که برای اقامت ارزان قیمت انجام شده موضوع بوم‌گردی است که باعث اشتغال در شهرهای کوچک و روستاها شده است. وی تأکید کرد: برای مسافران خارجی قیمت‌ها ارزان، اما متفاوت است و برای هر شب اقامت ۱۵ تا ۲۰ دلار از آنها دریافت می‌شود. مونسان با بیان اینکه وضعیت کیفی بوم‌گردی‌ها متفاوت است، افزود: واحدهای بوم‌گردی مثل هتل‌ها دارای ستاره نیست و برای وضعیت کیفی آنها باید آیین نامه تدوین شود.

■ **بوم‌گردی؛ واژه‌ای غریب اما آشنا**

اقامتگاه‌های بوم‌گردی با هدف توسعه پایدار، احیای فرهنگ‌ها و ارزش‌های بومی و سنتی، حفظ محیط زیست و کمک به اقتصاد جوامع محلی راه‌اندازی می‌شوند. واژه بوم‌گردی چند سالی است وارد ادبیات گردشگری شده است. پیش از آن «اکوتوریسم» واژه پرکاربردتری بود. اکوتوریسم تا مدت‌ها در ایران مترادف طبیعت‌گردی بود، اما این واژه با گسترش توریسم فرهنگی، توسعه یافته و اکنون علاوه بر طبیعت‌گردی، بوم‌گردی به انسان‌شناسی نیز توجه دارد. بوم‌گردی نشان داده است که در کنار طبیعت گردی به گردشگری فرهنگی نیز توجه دارد و یک بوم‌گرد در مسافرت به مناطق مختلف علاوه بر حضور در طبیعت، تلاش می‌کند با نزدیک شدن به زندگی مردم بومی و آشنایی با خرده‌فرهنگ‌های مناطق مختلف، علاوه بر انتخاب اقامتگاه سنتی، در خوراک و حتی پوشاک نیز بر پایه فرهنگ مردم منطقه عمل کند. از این جهت بوم‌گردی واژه‌ای آشناست و سابقه آن همپایه صنعت گردشگری است، از سوی دیگر از آنجا که صنعت گردشگری در ایران بیشتر از آنکه بر پایه طبیعت‌گردی باشد بر تمرکز روی شهرهای بزرگ پیش رفته است

مونسان: برای مسافران خارجی قیمت‌ها ارزان اما متفاوت است و برای هر شب اقامت ۱۵ تا ۲۰ دلار از آنها دریافت می‌شود. واحدهای بوم‌گردی مثل هتل‌ها دارای ستاره نیست و برای وضعیت کیفی آنها باید آیین نامه تدوین شود

و سرمایه گذاری روی صنعت توریسم بیشتر به ساخت هتل‌های کوچک و بزرگ در شهرهای مقصد گردشگری تأکید داشته است. بوم‌گردی به رغم ظرفیت خوبش برای جذب گردشگر نتوانسته است نقش تأثیر گذاری در درآمدهای گردشگری کشور ایفا کند، برای همین یکی از سیاست‌های سازمان میراث فرهنگی، توسعه بوم‌گردی بوده؛ سیاستی که به عقیده کارشناسان تا به حال توفیق چندانی نداشته است! سیدمحمد حسینی، مدیر کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان مرکزی، می‌گوید: اقامتگاه‌های بوم‌گردی هیچ گونه اثر مخربی بر بافت تاریخی و منطقه‌ای ندارد و سبب پویایی اقتصادی و توسعه گردشگری روستایی، مرمت و احیای بافت‌های قدیمی می‌شود. اقامتگاه‌های بوم‌گردی به دلیل استقرار در بافت فرهنگ روستایی یا بافت‌های تاریخی، توان جذب مطلوب گردشگران خارجی را هم دارند. بوم‌گردی نگاه اقتصادی به یک فرهنگ قدیمی در میان ایرانیان دارد. فرهنگ پذیرایی از مهمان و رعایت آداب این فرهنگ که شامل ارائه خدماتی است که تشابه زیادی به خدمات هتلینگ دارد. سابقه اقامتگاه‌های بوم‌گردی در کشور به یک دهه قبل بازمی‌گردد که با ابتکار یک فرد علاقه‌مند به گردشگری در روستای گرمه اصفهان راه‌اندازی شد و پس از آن احداث اقامتگاه‌های بوم‌گردی در مناطق روستایی و سپس بافت تاریخی شهرها گسترش یافت و در سال‌های اخیر نیز تعداد اقامتگاه‌های بوم‌گردی رو به فزونی نهاده است. با این حال بیشتر میهمانان این اقامتگاه‌ها را فعالان صنعت توریسم به ویژه راهنمایان گردشگری و همین طور گردشگران ورودی به کشور تشکیل می‌دهند و این اقامتگاه‌ها آن طور که باید در جذب سایر گردشگران از اقبال کافی برخوردار نبوده‌اند. دلیل این امر را می‌توان در عدم اطلاع رسانی عمومی در رابطه با فعالیت اقامتگاه‌های بوم‌گردی دانست که خود ابعاد گوناگونی همچون اطلاع رسانی در زمینه ماهیت شکل‌گیری و فعالیت این واحدهای اقامتی و همین طور اطلاع رسانی درباره تعداد اقامتگاه‌ها در سطح کشور و پراکندگی آنها در نواحی مختلف را در بر می‌گیرد و در این خصوص ضعف‌هایی نیز دیده می‌شود.

■ **اشتغال‌زایی در شهرهای کوچک و روستاها با توسعه بوم‌گردی**

حضور گردشگران در مناطق مستعد بوم‌گردی که تقریباً شامل تمامی حوزه جغرافیایی کشور می‌شود، باعث ایجاد اشتغال و جلوگیری از مهاجرت می‌شود. سعید اوحدی معاون برنامه‌ریزی و سرمایه گذاری سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، پیش‌بینی می‌کند تا پایان سال جاری ۵۰ هزار شغل در حوزه بوم‌گردی، اشتغال روستایی و صنایع دستی ایجاد شود. سمیه حیدری معاون سرمایه گذاری اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان کرمانشاه، معتقد است: بوم‌گردی با کمترین سرمایه ممکن و حداقل بوروکراسی به سمت جلو حرکت می‌کند، بوم‌گردی نسبت به سایر پروژه‌ها و سرمایه گذاری‌ها، آورده کمتری می‌خواهد.

■ **بوم‌گردی راهی برای جذب توریست بیشتر**

توریست‌های خارجی رفتارهای جمعی دارند که باعث می‌شود بنا به مبدأ ورودی آنها شاهد بروز رفتارهای مختلفی باشیم. برای نمونه توریست‌های کشورهای عربی به دست و دلبازی در خرج کردن و رفاه طلبی مشهورند و در عوض شهروندان اروپایی تلاش می‌کنند اقتصادی‌ترین و کم هزینه‌ترین روش‌های سفر را دنبال کنند. این اتفاق حتی باعث می‌شود تمایل به بوم‌گردی در میان اروپایی‌ها بیشتر باشد و حضور در اقامتگاه‌های بوم‌گردی برای توریست‌های اروپایی شیرین‌تر و مطلوب‌تر از اقامت در هتل‌های گران قیمت باشد. توجه به توسعه بوم‌گردی و پایین آوردن هزینه‌های اقامت در کشور، باعث می‌شود تا امتیاز سفر به ایران برای این دسته از توریست‌ها بیشتر شود. رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری می‌گوید: تمهیداتی برای پایین‌تر آمدن قیمت گردشگری در کشور اندیشه شده است. موج طبیعت‌گردی در دنیا ایجاد شده و طبیعت‌گردی در دنیا در حال رشد است، در داخل کشور ما نیز همین‌طور است. خوشبختانه توانستیم با ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی هم کمبود فضا را جبران و هم قیمت تمام شده را کنترل کنیم. بوم‌گردی ارزان یکی از موضوعاتی است که می‌تواند به سفر ارزان کمک کند. کاهش قیمت برابری ریال ایران با دلار امریکا به خودی خود باعث کاهش هزینه‌های سفر به ایرانی می‌شود، اما سازمان میراث فرهنگی قصد دارد تا این هزینه پایین را بیش از پیش کم کند و ارائه راهکار حضور توریست در اقامتگاه بوم‌گردی، یکی از این شیوه‌هاست. هزینه جزئی ۲۰ دلاری برای یک شب اقامت در واحدهای بوم‌گردی بسیار ارزان‌تر از اقامت در هتل است و شاید همین موضوع جاذبه حضور در ایران را پررنگ‌تر کند.

حکمت

حکمت ۲۶۸

دوستت را به اندازه دوست بدار، شاید روزی خصم تو گردد و با دشمنت به اندازه دشمنی کن، شاید روزی با تو دوست شود.

نما | حسین کشتکار

به بهانه نمایش فیلم «شعله‌ور» و اعتراض اهالی سیستان

چهره حقیقی سیستان‌وبلوچستان در آثار سینمایی ما کجاست؟

■ ایزد مهرآفرین

فرمایشات اخیر مقام معظم رهبری خطاب به کنگره شهدای سیستان و بلوچستان و اظهار علاقه‌مندی ایشان به مردمان آن دیار که حاصل تجربه عینی و ملموس ایشان از سلوک آنان در دوره تبعید در سال ۱۳۵۶ در شهر ایرانشهر است و توجه ویژه ایشان به این سرزمین فراموش شده و نیز حضور فیلم «شعله‌ور» ساخته حمید نعمت‌الله در جشنواره فجر امسال، مرا بر آن داشت تا اشاراتی چند به تاریخچه این سرزمین کهن داشته باشم، زیرا معتقدم همچنان که در دوران رژیم ستمشاهی تلاش فراوان شد تا مردم این سرزمین قومی عقب‌مانده و بدوی نشان داده شوند، متأسفانه پس از انقلاب و به مدد فیلم‌های مخدوش و مغشوش فراوانی که با عدم شناخت مطلق از این سرزمین ساخته شدند، این مردم عده‌ای قاچاقچی و معتاد جلوه داده شوند، بی‌آنکه کسی به خود زحمت بدهد نگاهی به پیشینه تاریخی پرشکوه و افتخار این سرزمین بیندازد؛ تاریخی که در دیگر نقاط این سرزمین کمتر مشابه آن را می‌توان یافت.

شش ماه پیش، کتاب «وقت بودن» جلیل سامان را مطالعه کردم و دانستم که چاپ این کتاب حاصل بی‌اعتنایی مسئولان تلویزیون به اکران فیلمی به همین نام است که در سال ۸۷ به تهیه‌کنندگی شبکه ۴ سیما ساخته شده و طُرفه آنکه در جشنواره فجر و نیز خانه سینما جوایز متعددی را دریافت کرده و سپس یکسره به محاق فراموشی فرو رفته و به پرده سینماها راه نیافته است. سؤال اینجاست که در دوره‌ای که شرایط از هر زمان دیگری برای معرفی این سرزمین مهیاتر است و بالاترین مقام رسمی کشور این گونه با شناخت ارزش‌های اصیل سیستان و بلوچستان، مردم آن خطه را مورد نوازش قرار می‌دهند و می‌گویند: «به مردم باصفا و بااستعداد سیستان و بلوچستان عمیقاً علاقه‌مندم» دلیل بی‌اعتنایی محض صدا و سیما به اثری که انصافاً آیینه تمام‌نمای مردانگی و رأفت اصیل قوم بلوچ است، چیست؟ بی‌اعتنایی‌ای که پدیدآورنده اثر را به‌ناگزیر و البته خوشبختانه وادار به چاپ قصه این اثر نمایشی کرده است. اگر این فیلم دارای ارزش‌های هنری بالایی نبوده، چرا در جشنواره فجر و جشنواره تخصصی‌تر خانه سینما، این همه جایزه گرفته است؟ شاید چنین به نظر برسد که قصه شیعه و سنی که دشمنان انقلاب قصد بهره‌برداری از آن را برای دامن زدن به اختلافات مذهبی و قومی دارند، مسئولان تلویزیون را به این محافظه‌کاری غیرعقلایی واداشته، اما واقعیت این است که اتفاقاً این اثر، آیینه تمام‌نمای اصالت، رأفت، برادری و وحدت قلبی بین دو شخصیت اصلی سنی و شیعه این رمان و فیلم است که به زیباترین وجه ممکن در این اثر جلوه می‌کند.

قطعاً بسیاری از خوانندگان این نوشتار نمی‌دانند که مردم سیستان نخستین قومی بودند که به‌رغم فشار خلفای وقت و جریمه‌شدن‌های سنگین بابت لعن نفرستادن به مولا علی(ع) و خاندان ایشان هرگز تن به این کار ندادند و باز هم قطعاً نمی‌دانند که نخستین قومی که به خونخواهی حضرت اباعبدالله(ع) بر خلیفه وقت شورید و علیه دستگاه جبار یزید دست به قیام زد، سیستانی‌ها بودند. مخاطب این نوشتار قطعاً نمی‌داند که این سرزمین روزگاری چنان حاصلخیز بود که مردمانش نه تنها خود در آسودگی می‌زیستند، بلکه قوت سایر استان‌های کشور را هم تأمین می‌کردند و نیز هرگز بقایای شهر سوخته را با بیش از ۶هزار سال قدمت به چشم ندیده است تا دریابد که مدرن‌ترین سیستم فاضلاب «اگو» در جهان در این شهر وجود داشته و نیز در آن جراحی‌های دشوار، از جمله چشم و مغز صورت می‌گرفته است! این دو مثال تنها نمونه‌های اندکی از نشانه‌های بی‌بدیل تمدن و فرهنگ پیشرفته در این سرزمین از یاد رفته است، لیکن زخم‌های فرهنگی استخوان‌سوزی که این سرزمین سوخته بر دل و جان خود احساس کرده یک طرف، تصویر توهین‌آمیزی که سینما و گاهی سیمای ما از مردم سیستان و بلوچستان ارائه داده و مکرراً به عنوان تصویری واقعی به همگان القا کرده از سوی دیگر، مرا به این پرسش واداشته است که اولاً چرا نمی‌گذارند فرهیختگان این قوم، خود بگویند کیستند و چه عقبه شکوهمندی را پشت سر دارند؟ چگونه است که همگان وقتی می‌خواهند از مردانگی سخن بگویند پای رستم و زابلستان را وسط می‌کشند، اما هنگامی که نوبت به ترسیم چهره این مردم می‌رسد، جز مشتی معتاد و قاچاقچی و شورشی کس دیگری را پیدا نمی‌کنند؟

جالب اینجاست که وقتی هم دلسوخته‌ای به سبب دغدغه ذهنی و انسانی خویش و با حداقل امکانات و بی‌تردید با زحمات فراوان اثری شریف را درباره این مردم خلق می‌کند، سیمای ملی که علی‌القاعده باید مروّج همدلی، وحدت قومی و ملی و آیینه تمام‌نمای اصالت‌ها، مردانگی‌ها و پاسداری از حریم خانواده و تأکید بر مهر و محبت باشد، یکی دو اثر ارزشمند ساخته شده بر این بستر را نیز به دلایلی نامعلوم، مسکوت نگه می‌دارد تا همچنان پرده سینماها و سیمای ما را قاچاقچی‌ها و معتادها قبضه کنند و بابت بازنمایی این فضایل، هر سال در جشنواره فجر جایزه هم بگیرند! و همچنان این تصور دردناک در اذهان استمرار یابد که سیستانی یا بلوچ بودن چیزی نیست که بتوان به آن بالید و فلان بازیگر سیستانی هم که چهره، لهجه و حتی عباراتی که به کار می‌برد، دقیقاً نشان می‌دهد که سیستانی است، در مصاحبه‌هایش با شرم و خجالت، خود را زاهدانی! معرفی می‌کند، انگار که زابلی بودن ننگی است که باید پنهانش کرد!

در هر حال عرصه فرهنگ ما مملو از پرسش‌های بی‌پاسخ است و من بعید می‌دانم مسئولان تلویزیون برای این پرسش من پاسخ منطقی و درخوری داشته باشند، اما می‌خواهم خطاب به پدیدآورنده «وقتِ بودن» دست‌مریزاد بگویم که با وجود آنکه از اهالی فارس است، مردمان این سرزمین فراموش‌شده را چنین گرانسنگ، شریف و عاشق دیده است، هر چند از او که تمام آثارش مشحون از فضایل انسانی و پیروزی عشق بر تفرقه و نفرت است، جز این انتظار نمی‌رود.

خبر

برومند: ماقبل از اسلام هم حجاب داشتیم و نباید هتاکی کنیم

مرضیه برومند، کارگردان مطرح سینما، تلویزیون و تئاتر در گفت‌وگویی با اشاره به تلاش برخی برای بی‌حجاب کردن زنان ایرانی گفت: ما قبل از اسلام هم پوشش داشتیم و این اصلاً درست نیست که به حجاب هتاکی کنیم.

مرضیه برومند در دومین قسمت از برنامه «بین خودمان باشد» علاوه بر گفت‌وگو در زمینه زوایای پنهان حوزه فرهنگ، سینما، هنر و ادبیات، به انتقاد شدید از فعالیت برخی از زنان در رسانه‌های خارج از کشور پرداخت. این کارگردان سینما و تلویزیون در بخشی از صحبت‌هایش گفت: «از همه کسانی که حرف‌های من را می‌شنوند می‌خواهم کمی به خانواده‌های مادربزرگ‌ها و پدربزرگ‌هایشان نگاه کنند و ببینند که زن همیشه حاکم بوده است، مثلاً در خانواده ما مادرم برای همه چیز تصمیم می‌گرفت ولی این را هوار نمی‌زد و در خلوت انجام می‌داد. اصلاً این مسئله در ذات زندگی شرقی است. در خانواده‌های موفق هم ما الان می‌بینیم این تعامل با آرامش وجود دارد. اینکه ما بخواهیم همه چیز را شعار دهیم، درست نیست.»

او در ادامه در پاسخ به صحبت احمد طالبی‌نژاد درباره فعالیت برخی گروه‌ها در خارج از کشور در رابطه با زنان گفت: «نشست‌های خانم‌هایی را که در ماهواره برنامه دارند چون علاقه‌مند هستم نگاه می‌کنم و ناراحت می‌شوم. آنها چیزی را تبلیغ می‌کنند که من می‌بینم حالم بد می‌شود. مثلاً یک خانم اسمش رو نبر، خانم بد دهن هست که من می‌بینم چندشم می‌شود. این چه چیزی است که از خانم‌های ما می‌خواهد؟ چهارشنبه‌ها سفید بپوشند بیایند بیرون که چه کار کنند؟! خود ما هم که قبل از انقلاب حجاب به این معنا را نداشتیم، همیشه یکسری مسائل را رعایت می‌کردیم و می‌دانستیم که در یک جامعه شرقی و اسلامی زندگی می‌کنیم. اصلاً قبل از اسلام هم ما پوشش داشتیم. اما اینکه ما بخواهیم هتاکی کنیم اصلاً درست نیست.»

بهروز افخمی مطرح کرد

با «به وقت شام» و «لاتاری» برخورد فاشیستی شد

■ فرزین ماندگار

بهروز افخمی کارگردان سینما در نشست جایزه ققنوس گفت که با فیلم‌های «به وقت شام» و «لاتاری» در جشنواره برخورد فاشیستی صورت گرفت.

در دوازدهمین برنامه ققنوس با حضور بهروز افخمی، یکبار دیگر به موضوع قهرمان و فقدان آن در سینمای ایران پرداخته شد. افخمی در این برنامه عنوان کرد: دولت‌ها از طریق دادن سوبسید، وام و حمایت‌های دیگر، افراد را به نساختن فیلم‌های دارای قهرمان و در مقابل ساخت فیلم‌های روشنفکرانه و بی‌خاصیت تشویق نمودند. این طرز فکر ورشکسته از طریق شوراهای پروانه ساخت و نمایش و سینمای هدایتی-حمایتی اعلام می‌کردند که چه باید صورت بگیرد و به عنوان مثال هیجان زدگی در فیلم را تحت عنوان هیجانات کاذب محدود می‌کردند. وی با بیان اینکه روشنفکران ادای دموکراسی درمی‌آورند اما خودشان با دیگران برخوردهای فاشیستی می‌کنند، توضیح داد: در حال حاضر شاهد رفتار فاشیستی با فیلم‌های «به‌وقت شام» و «لاتاری» از سوی کسانی هستیم که خودشان دیگران را فاشیست می‌دانند. در مورد فیلم لاتاری این را می‌دانیم که از سوی شورا فشار زیادی برای ساخته نشدن وجود داشته و پس از کسب مجوز به آنها گفته شده که به دلیل پافشاری برای کسب مجوز، آنها نباید توقع داشته باشند که در جشنواره اتفاق خاصی برای این فیلم رخ دهد. اکبر نبوی از بهروز افخمی در مورد علت پرهیز سینمای ایران از به‌کارگیری قهرمان پرسید که در پاسخ گفت: اکثر فیلمنامه‌هایی که به شورای پروانه ساخت وارد می‌شوند، استریلیزه و سترون شده خارج می‌شوند و عموماً فیلم‌های کمدی از این موضوع در امان هستند. پس از این هم صحبت از این می‌کنیم که چرا نیمی از سینمای ایران و فروش آن در اختیار فیلم‌های کمدی است. نبود قهرمان در فیلم‌های ما موجب شده تا مردم سراغ فیلم‌های جدی نروند و این فیلم‌ها از ابتدا محکوم باشند.

افخمی درباره تنگه ابوقریب گفت: به نظر من این فیلم با استفاده از جلوه‌های ویژه و سیاهی لشکر در اجرا خوب از کار درآمده است اما فیلم اشکالات اساسی دارد. نام فیلم بر اساس یک منطقه جغرافیایی است اما هیچ اطلاعاتی در این زمینه به مخاطب داده نمی‌شود و نسبت آدم‌ها با این منطقه را نیز متوجه نمی‌شویم و بسیاری از آنها اتفاقی کشته می‌شوند اما نقطه هیجان‌انگیز این فیلم کارگردانی آن توسط کسی است که جنگ را ندیده و کسی هم تصور ساخت چنین کاری را از او نداشته است. وی درباره شورای پروانه ساخت و اخته کردن فیلم‌ها گفت: معتقدم دولت‌ها مسئولیت اصلی استریلیزه کردن سینما را دارند و این کار را به‌وسیله مکانیسم شورای پروانه ساخت انجام می‌دهند.

خبر

دستنوشته امام خامنه‌ای بر تصویر یک شهید

رهبر معظم انقلاب دستنوشته‌ای را بر تصویر شهید محمد غفاری تقریظ کردند.

در دیدار اخیر خانواده شهید محمد غفاری و جمعی از خانواده شهدای یگان صابرین سپاه با رهبر معظم انقلاب، امام خامنه‌ای دستنوشته‌ای را روی تصویر شهید غفاری تقریظ کردند.

برپایه این گزارش، شهید محمد غفاری در ۳۰ دی ماه سال ۶۳ در همدان متولد شد. دوران کودکی و نوجوانی را طی کرد و پس از اخذ دیپلم در کنکور سراسری در رشته دندانپزشکی قبول شد. از آنجا که عشق به شهادت در وجود او موج می‌زد، از تحصیل در رشته دندانپزشکی صرف‌نظر کرد و پس از شرکت در آزمون ورودی دانشگاه امام حسین(ع) و قبولی در آن به یادگیری علوم و فنون نظامی و درس ایثار و از خودگذشتگی مشغول شد، سپس وارد یگان ویژه صابرین شد و سرانجام در ۱۳ شهریور ۱۳۹۰ در ارتفاعات جاسوسان به آرزوی دیرینه خود رسید و به فیض شهادت نائل شد.